KOMISJONI OTSUS,

7. veebruar 2007,

abikava nr C 34/2005 (ex N 113/2005) kohta, mida Itaalia kavatseb rakendada Sitsiilia maakonna seaduse nr 17/2004 artikli 60 alusel

(teatavaks tehtud numbri K(2007) 284 all)

(Ainult itaaliakeelne tekst on autentne)

(EMPs kohaldatav tekst)

(2007/493/EÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut, eriti selle artikli 88 lõike 2 esimest lõiku,

võttes arvesse Euroopa Majanduspiirkonna lepingut, eriti selle artikli 62 lõike 1 punkti a,

olles kutsunud üles huvitatud isikuid esitama märkusi vastavalt osutatud sätetele [1] ja võttes neid märkusi arvesse,

ning arvestades järgmist:

I. MENETLUS

(1) 9. märtsi 2005. aasta kirjas teatasid Itaalia ametiasutused EÜ asutamislepingu artikli 88 lõike 3 kohaselt komisjonile piirkondliku seaduse nr 17/2004 (millega nähakse ette planeerimis- ja finantssätted 2005. aastaks) artikli 60 kohasest abikavast.

(2) 29. märtsi ja 10. juuni 2005. aasta kirjades palus komisjon lisateavet teatatud meetme kohta.

(3) Itaalia ametiasutused vastasid 18. mai 2005. aasta kirjas pärast komisjoni 27. aprillil 2005. aastal saadetud meeldetuletust ning 12. ja 14. juuli 2005. aasta kirjades.

(4) Komisjon teavitas 21. septembri 2005. aasta kirjas Itaaliat oma otsusest algatada seoses kõnealuse meetmega EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikega 2 ettenähtud uurimismenetlus.

(5) Komisjoni otsus menetluse algatamise kohta avaldati *Euroopa Liidu Teatajas*. [2] Komisjon palus huvitatud isikutel esitada kõnealuse abi kohta oma märkused.

(6) Komisjon ei saanud huvitatud isikutelt ühtegi märkust.

(7) Itaalia ametiasutused palusid komisjonil oma 10. novembri 2005. aasta kirjas, mis registreeriti komisjonis 15. novembril 2005, menetlus peatada kuni Euroopa Kohtu otsuse vastuvõtmiseni kohtuasjas C-475/2003, mis käsitleb Itaalia tootmistegevusele kehtestatud piirkondliku maksu (IRAP) kokkusobivust nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi 77/388/EMÜ (liikmesriikide kumuleeruvat käibemaksu käsitlevate õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas) [3] artikli 33 lõikega 1. Komisjon kiitis 2. augusti 2006. aasta kirjas kõnealuse palve heaks. Euroopa Kohus kuulutas 3. oktoobri 2006. aastal, et IRAP on kooskõlas direktiivi 77/388/EMÜ artikli 33 lõikega 1. [4]

(8) Itaalia ametiasutused teavitasid komisjoni oma 8. mai 2006. aasta kirjas, mis registreeriti 11. mail, muudatusest piirkondliku seaduse nr 17/2004 artiklis 60, mille kohaselt kohaldatakse meetme suhtes komisjoni 12. jaanuari 2001. aasta määrust (EÜ) nr 69/2001 asutamislepingu artiklite 87 ja 88 kohaldamise kohta vähese tähtsusega abi suhtes (edaspidi „vähese tähtsusega abi määrus") [5] mitte ainult meetme heakskiitmiseni komisjoni poolt, vaid ka „juhul, kui komisjon võtab vastu negatiivse otsuse".

II. MEETME KIRJELDUS

II.1 Meetme eesmärk

(9) Vastavalt Itaalia ametiasutustele on meetme eesmärgiks edendada uute ettevõtete loomist ja kitsendada lõhet Sitsiilia ettevõtete ja muudes Itaalia piirkondades (kus elatustase on erakordselt madal või kus valitseb tõsine tööpuudus EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 3 punkti a tähenduses) asuvate ettevõtete vahel.

[1] ELT C 82, 5.4.2006, lk 71.
[2] Vt joonealune märkus 1.
[3] EÜT L 145, 13.6.1977, lk 1.
[4] Kohtuasi C-475/2003 *Banca popolare di Cremona Soc. coop. arl v. Agenzia Entrate Ufficio Cremona*, seni avaldamata.
[5] EÜT L 10, 13.1.2001, lk 30.

(10) Lisaks on kõnealuse meetme eesmärgiks parandada investeerimisväljavaateid Sitsiilias, tõstes selleks turvalisuse taset ja ennetades kuritegevust.

II.2 **Meetme õiguslik alus**

(11) Piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 lõikega 1 nähakse ette, et Itaalia tsiviilkoodeksis määratletud ühistutele (täpsemalt „società cooperative a mutualità prevalente") ([6]) IRAPi vähendamist 2005. aastal 1 %, 2006. aastal 0,75 % ning 2007. aastal 0,5 % võrra.

(12) Piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 lõikes 2 laiendatakse seda soodustust turvateenuseid pakkuvatele äriühingutele, mis on määratletud 18. juuni 1931. aasta kuninglikus dekreedis nr 773/1931, milles määratletakse tingimused, mille puhul piirkondlik prefekt („prefetto") võib lubada äriühingutel ja üksikisikutel osutada vallas- ja kinnisvara turvateenuseid ning eradetektiivinduse teenuseid. ([7])

(13) Sitsiilia ametiasutused kasutasid IRAPi määra vähendamist käsitleva otsuse tegemisel õigust, mis on riiklike õigusaktidega antud kõikidele Itaalia piirkondadele ja lubab neil muuta kehtestatud määra. ([8])

II.3 **Meetme eelarve**

(14) Itaalia ametiasutused prognoosivad, et kõnealuse artikli 60 mõju eelarvele on perioodil 2005–2007 umbes 2 miljonit eurot.

II.4 **Kumuleerumine**

(15) Kõnealust meedet ei tohi samade abikõlblike kulude katmiseks liita teiste kohalike, piirkondlike, riiklike või ühenduse kavade alusel antava abiga.

II.5 **Meetme kestus**

(16) Piirkondlik seadus nr 17/2004 jõustus 29. detsembril 2004, aga artiklis 60 on sätestatud, et meetme suhtes kohaldatakse vähese tähtsusega abi määrust seni, kuni komisjon meetme heaks kiidab. 16. mai 2006. aasta kirjas väitsid Itaalia ametiasutused, et meetme suhtes kohaldatakse vähese tähtsusega abi määrust ka juhul, kui komisjon võtab meetme suhtes vastu negatiivse otsuse.

(17) Meede kestab kolm majandusaastat (2005–2007).

III. **MENETLUSE ALGATAMISE PÕHJUSED**

(18) Komisjon võttis 21. septembri 2005. aasta kirjas seisukoha, et teatatud abikava on käsitletav riigiabina EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses, kuna meetmesse on kaasatud riigi vahendid, kuna see on valikuline, olles suunatud konkreetsetele sektoritele ja/või konkreetsetele ettevõtete kategooriale, kuna see annab majandusliku eelise teatavatele ettevõtete kategooriatele vähendatud maksukoormuse näol ning kuna see võib moonutada konkurentsi ja mõjutada kaubandust ühenduse tasandil.

(19) Üheks menetluse algatamise põhjuseks oli asjaolu, et komisjon ei saanud välistada võimalust, et kõnealuse meetme mõju ühendusesisesele kaubandusele on vastuolus ühiste huvidega, võttes arvesse ka seda, et abisaajatel ei ole kõnealuse meetme kohaselt kohustust selliseid moonutusi korvata.

(20) Komisjonil kahtleb samuti, kas meede täidab piirkondliku riigiabi andmise juhendis ([9]) (edaspidi „juhend") sätestatud tingimused. Vastavalt teatisele antakse meetme alusel tegevusabi Sitsiilia ühistutele ja turvateenuseid pakkuvatele ettevõtetele.

(21) Juhendi punktiga 4.15 nähakse ette, et tegevusabi võib anda juhul, kui meede on õigustatud oma panuse tõttu piirkondlikusse arengusse ja oma laadilt ning kui selle määr on võrdeline ebasoodsate tingimustega, mille leevendamiseks seda antakse. Komisjon kahtleb, kas Itaalia ametiasutuste osutatud ebasoodsad tingimused, nende tõsidus ja abi panud piirkondlikusse arengusse õigustavad tegevusabi andmist.

(22) Komisjon kahtleb, kas piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 lõikega 1 ettenähtud tegevusabi on ühisturuga kokkusobiv põhjusel, et see soodustab uute ettevõtete loomist ning aitab vähendada lõhet Sitsiilias ning mujal Itaalias tegutsevate ettevõtete vahel. Sellega seoses märkis komisjon, et seos kõikide ühistute IRAPi vähendamise ja Sitsiilias uute ettevõtete loomise vahel on ebaselge ning jäänud Itaalia ametiasutuste selgituseta.

([6]) Vt tsiviilkoodeksi V raamatu VI jagu, mida on muudetud 17. jaanuari 2003. aasta dekreetseaduse nr 6/2003 artikliga 8.

([7]) Vt 18. juuni 1931. aasta kuningliku dekreedi IV jagu, nagu seda on hiljem muudetud. Piirkondlik prefekt võib litsentsi andmisest keelduda, võttes arvesse olemasolevate ettevõtete arvu ja tähtsust.

([8]) 15. detsembri 1997. aasta dekreetseadus nr 446 (IRAP).

([9]) EÜT C 74, 10.3.1998, lk 9.

(23) Itaalia ametiasutused väitsid oma teatises, et Sitsiilia ettevõtted on struktuuriliselt ebasoodsamas olukorras, kuna Sitsiilia on saar, mis on kaugel „mandri majanduskeskustest". Komisjon märgib siinkohal, et äärepoolsed piirkonnad on ammendavalt loetletud Euroopa Liidu lepingule lisatud deklaratsioonis nr 26 ühenduse äärepoolseimate piirkondade kohta. ([10]) Lisaks ei näi kõnealune meede olevat kavandatud Sitsiilia saarelise olemusega seotud probleemide lahendamiseks, kuna see ei ole seotud selliste saarelisusest tulenevate lisakuludega nagu näiteks transpordikulud.

(24) Lisaks väitsid Itaalia ametiasutused, et Sitsiilias on ülekaalus mikroettevõtted, mille tegevuskulud ja tööjõumaht on suuremad. Kuna tööjõu ning laenukulud moodustavad suure osa IRAPi maksubaasist, on Sitsiilia ettevõtted ebasoodsamas olukorras. Komisjon märkis, et isegi kui Sitsiilia majandusel oleks probleeme mikroettevõtete ülekaaluga ja sellest tulenevate tagajärgedega, ei lahendaks olukorda üldine IRAPi vähendamine igas suuruses ettevõtete puhul, sest selline meede ei ole suunatud mikroettevõtetele. Ka ei tohiks abi anda ainult mikroühistutele.

(25) Komisjon rõhutas ka, et sellised tegelike maksumäärade erinevused, millele Itaalia ametiasutused osutasid, on olemas iga maksu puhul ning need oma olemuselt kaudsed. See ei näi siiski olevat piisav põhjus sellise riigiabi andmiseks, mis on diferentseeritud sõltuvalt ettevõtte tüübist, ja kõnealusel juhul ei esitanud Itaalia ametiasutused konkreetseid tõendeid selle kohta, et ühistud peavad maksma liiga kõrget IRAPi maksu.

(26) Lisaks kahtleb komisjon nende andmete usaldusväärsuses, mida Itaalia ametiasutused esitasid näitamaks, et „tavaline" Sitsiilia tööstuse- (välja arvatud keemia- ja naftakeemiasektor), infotehnoloogia- ning turismi- ja hottelindussektoris tegutsev ettevõte, kelle käive on vähem kui 10 miljonit eurot ja kellel on vähem kui 10 töötajat, maksab kõrgemat IRAP maksu, võrreldes näiteks „tavalise" Lombardias tegutseva ettevõttega. Kuna piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 lõikes 1 nähakse ette abi igas suuruses ühistutele, siis ei näi asjaolu, et kõnealune meede käsitleb ainult ettevõtteid, kelle käive on vähem kui 10 miljonit eurot ja kellel on vähem kui 10 töötajat ning kes tegutseb tööstussektoris (välja arvatud keemia- ja naftakeemiasektoris), infotehnoloogia- ja turismisektoris, piisav selle proportsionaalsuse tõendamiseks.

(27) Komisjonil on ka muid kahtlusi teabe suhtes, mille Itaalia ametiasutused on esitanud näitamaks, et piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 lõikega 2 ettenähtud tegevusabi on ühisturuga kokkusobiv.

(28) Oma teatises väitsid Itaalia ametiasutused, et piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 lõige 2 aitab parandada investeerimisväljavaateid Sitsiilias, tõstes turvalisuse taset ja ennetades kuritegevust. Nad rõhutasid, et keskmine Sitsiilia turvaettevõte maksab kõrgemat IRAPi maksu kui keskmine mujal Itaalias tegutsev ettevõte, sest Sitsiilia ettevõtete tööjõu kulude/netotoodangu väärtuse suhe on keskmiselt kõrgem kui mujal Itaalias tulenevalt Sitsiilia tööturu jäikusest, mida iseloomustab väike tööjõuvoolavus.

(29) Komisjon väidab omaltpoolt, et Itaalia ametiasutused ei ole piisavalt põhjendanud seose olemasolu piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 lõike 2 ja investeerimisväljavaadete parandamise vahel Sitsiilias (turvataseme tõstmise kaudu) ega väidet, et Sitsiilia turvaettevõtted maksavad kõrgemaid makse, võrreldes mujal Itaalias tegutsevate ettevõtetega. Sitsiilia tööturul ei tundu võrreldes muude Itaalia piirkondadega olevat selliseid omadusi, mis õigustaksid suuremaid töötasusid kõnealuses sektoris.

(30) Lisaks kahtleb komisjon, kas Itaalia ametiasutuste esitatud argumenti, et piirkonna prefekt võib määrata kõnealuses sektoris pakutavatele teenustele hinnapiiranguid („tariffe di legalità"), ning vajadust tunnustada kõnealuses sektoris töötajaid tuleks arvesse võtta. Komisjon on arvamusel, et kõnealused põhjendused ei selgita „tariffe di legalità" erinevuste mõju tööjõu kulude suurenemisele Sitsiilias.

(31) Komisjon selgitas, et nimetatud küsimusi on vaja põhjalikumalt analüüsida. Analüüsi peaksid kuuluma ka huvitatud isikute märkused. Komisjon saab alles pärast kõnealuste märkuste läbivaatamist otsustada, kas Itaalia ametiasutuste kavandatud meede mõjutab kaubandustingimusi määral, mis on vastuolus ühiste huvidega.

([10]) Vt juhendi joonealune märkus 27 (vt eespool joonealune märkus 9).

IV. ITAALIA SELGITUSED

(32) Komisjon ei saanud Itaalia ametiasutustelt ega huvitatud isikutelt märkusi, et hajutada ametliku uurimismenetluse algatamisel tekkinud kahtlusi.

V. MEETME HINDAMINE

V.1. Õiguspärasus

(33) Itaalia ametiasutused on täitnud EÜ asutamislepingu artikli 88 lõikes 3 sätestatud menetlusnõuded, teatades komisjonile abikavast, lisades sellesse peatamisklausli ja rakendades seda vähese tähtsusega abi määruse alusel, kuni komisjon meetmed heaks kiidab.

V.2. Meetme riigiabile omased tunnused

(34) Komisjon leiab, et meede on alljärgnevalt kirjeldatud põhjustel käsitletav riigiabina EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses.

V.2.1. *Riigi vahendite olemasolu*

(35) Meede hõlmab riigi vahendite kasutamist Sitsiilia maakonna poolt saamata jäänud maksutulu ja sellele vastava abisaaja vähendatud maksukohustuse näol.

V.2.2. *Majanduslik eelis*

(36) Meede loob abisaajale majandusliku eelise, mis tuleneb maksukoormuse vähendamisest ja on tõlgendatav rahalise eelisena, mis saadakse väiksemate maksude maksmise näol. Ettevõtted saavad abist koheselt kasu aastatel, mil vähendust kohaldatakse.

V.2.3. *Valikulisuse olemasolu, kuna meede soodustab „teatavaid ettevõtteid või teatavate kaupade tootmist"*

(37) IRAPi käsitlevates riiklikes õigusaktides sätestatakse, et kõikidel piirkondadel on lubatud tõsta või alandada 4,25 % maksu põhimäära ühe protsendipunkti võrra mõlemas suunas; see on käsitletav sümmeetriliselt kohaldatava maksusüsteemina, kus kõik piirkonnad võivad võrdselt nii seaduse alusel kui ka tegelikkuses maksu tõsta või alandada, ning sellest sättest ei tulene iseenesest, et tegemist on riigiabiga.

(38) Komisjon on varem otsustanud, [11] et sellised piiratud volitused maksumäärade kohandamiseks on oma iseloomult sümmeetrilised ega sisalda riigiabi eeldusel, et üksikud piirkonnad ei kasuta omal äranägemisel kõnealuseid volitusi selliste maksumäärade kohaldamiseks, mis erinevad sektoriti või maksukohustuslaseti. Otsus kohtuasjas C-88/2003 „Assoorid" [12] ei tunnista kõnealust järeldust kehtetuks.

(39) Teatatud juhtumi puhul ei ole Sitsiilia maakond piirdunud talle riiklike õigusaktide alusel antud volitustega, vaid on kohaldanud teatavate sektorite ja maksukohustuslaste suhtes maksumäärasid, mis erinevad tavalistest piirkondlikest maksumääradest ja on neist madalamad. Seda on tehtud järgmiselt.

a) Piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 lõikega 1 antakse eelis ainult Sitsiilia ühistutele, välistades seega meetme võimalike abisaajatena Sitsiilia ettevõtted, kes tegutsevad mis tahes sektoris, kuid mitte ühistu vormis.

b) Piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 lõikega 1 antakse eelis turvateenuste pakkumisega seotud äritegevusele. Kõnealuseid teenuseid pakkuvad ettevõtted pakuvad ka järgmiseid teenuseid: i) varade ajutine hoiustamine ning väärtesemete või isikute transport ja eskort; ii) vara valvamine; iii) spetsialiseeritud arhiivi haldamine; ja iv) turvavarustuse ja -süsteemide tootmine. Komisjon leiab, et mõnda kõnealustest teenustest võivad pakkuda ka ettevõtted, kes ei ole eraturvafirmad kuningliku dekreedi nr 773/1931 tähenduses.

V.2.4. *Konkurentsi moonutamine*

(40) Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale [13] piisab konkurentsi moonutamiseks sellest, kui abisaaja konkureerib teiste ettevõtjatega konkurentsile avatud turgudel.

(41) Komisjon on arvamusel, et piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 lõigetes 1 ja 2 sisalduvad meetmed näivad moonutavat konkurentsi ja mõjutavat liikmesriikidevahelist kaubandust, kuna nende alusel kergendatakse abisaajate maksukoormust, mida nad abi saamata peaksid kandma.

---

[11] Komisjoni 7. detsembri 2005. aasta otsus K(2005) 4675 – Riigiabi juhtum nr 198/05 – „Maksuabi töökohtade loomiseks toetavates piirkondades, IRAPi vähendused – Seaduse nr 80/2005 artikkel 11b", mille suhtes komisjon ei esitanud vastuväiteid (ELT C 42, 18.2.2006, lk 3).

[12] Euroopa Ühenduste Kohtu 6. septembri 2006. aasta otsus, Portugali Vabariik *v.* Euroopa Ühenduste Komisjon, seni avaldamata.

[13] Kohtuasi T-214/95 Het Vlaamse Gewest *v.* komisjon (1998) EKL II-717.

(42) Kõnealusel juhul on Itaalia ametiasutuste esitatud teabe põhjal abisaajateks kõikide sektorite ühistud, olenemata nende suurusest (artkli 60 lõige 1). Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale võib järeldada, et kuna ühistud konkureerivad konkurentsile avatud turgudel, moonutab artikli 60 lõige 1 tõenäoliselt konkurentsi ja mõjutab kaubandust. Samuti leiab komisjon, et artikli 60 lõikes 2 sisalduv meede moonutab konkurentsi ja mõjutab liikmesriikidevahelist kaubandust.

(43) Sellest tulenevalt järeldab komisjon, et kavandatav meede on käsitletav riigiabina.

V.3. **Kokkusobivus ühisturuga**

(44) Kuna meede on käsitletav riigiabina EÜ asutamislepingu artikli 87 lõike 1 tähenduses, siis tuleb hinnata selle ühisturuga kokkusobivust artikli 87 lõigetes 2 ja 3 ettenähtud erandite põhjal. Artikli 87 lõikes 2 sätestatud erandid, mis käsitlevad üksiktarbijatele antavat sotsiaalabi, abi loodusõnnetuste või erakorraliste sündmuste tekitatud kahju korvamiseks ning Saksamaa Liitvabariigi teatavatele piirkondadele antavat abi, kõnealusel juhul ei kehti. Meedet ei saa käsitleda Euroopa ühistes huvides oleva olulise projektina või abinõuna tõsise häire kõrvaldamiseks Itaalia majanduses, mis on ettenähtud artikli 87 lõike 3 punktiga b. Ka ei saa meetme suhtes kohaldada artikli 87 lõike 3 punkti c kohast erandit, mille kohaselt on lubatud sellise abi andmine, mis soodustab teatava majandustegevuse või teatavate majanduspiirkondade arengut tingimusel, et selline abi ei kahjusta kaubandustingimusi määral, mis oleks vastuolus ühiste huvidega. Meetme eesmärgiks ei ole ka artikli 87 lõike 3 punktiga d ettenähtud kultuuri edendamine ega kultuuripärandi säilitamine.

(45) Artikli 87 lõike 3 punkti a alusel on lubatud selline abi, mis on suunatud majandusarengu edendamiseks niisugustes piirkondades, kus elatustase on erakordselt madal või kus valitseb tõsine tööpuudus. Kõnealune erand hõlmab ka Sitsiiliat.

(46) Oma otsuses algatada ametlik uurimismenetlus selgitas komisjon põhjusi (mida on kirjeldatud punktides 18–31), miks ta kahtleb, kas meetme suhtes saab kohaldada artikli 87 lõike 3 punktiga a ettenähtud erandit. Juhul kui Itaalia või huvitatud isikud märkuseid ei esita, võib komisjon üksnes järeldada, et kõnealused kahtlused on leidnud kinnitust.

VI. **KOKKUVÕTE**

(47) Komisjon järeldab, et Itaalia teatatud meede, mida on kirjeldatud punktides 11–17, ei ole ühisturuga kokkusobiv ning selle suhtes ei saa kohaldada EÜ asutamislepingus sätestatud erandeid. Seega tuleb kõnealune meede keelustada. Itaalia ametiasutuste väitel ei ole abi veel antud, seega ei ole vajadust abi tagasi nõuda,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA OTSUSE:

Artikkel 1

Abikava, mida Itaalia kavatseb rakendada piirkondliku seaduse nr 17/2004 artikli 60 kohaselt, on käsitletav riigiabina.

Eelnevas punktis nimetatud abi ei ole ühisturuga kokkusobiv ja seega ei tohi seda rakendada.

Artikkel 2

Itaalia teavitab komisjoni otsuse täitmiseks võetud meetmetest kahe kuu jooksul pärast käesoleva otsuse kättesaamist.

Artikkel 3

Käesolev otsus on adresseeritud Itaaliale.

Brüssel, 7. veebruar 2007

Komisjoni nimel

komisjoni liige

Neelie KROES